

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.248/2022/4.
A felperes:	felperes felperes címe
A felperes képviselője:	felperesi képviselő (felperesi képviselő címe eljár: felperest képviselő kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	alperes (alperes címe)
Az alperes képviselője:	alperest képviselő kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes, 15. sorszám alatt
A fellebbezéssel támadott határozat:	Budapest Környéki Törvényszék 14.K.702.272/2021/14. számú ítélete

Í T É L E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 26.000 (huszonhatezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2014. március 1. napjától a szolgálati hely állományában körzeti megbízotti beosztásban teljesít szolgálatot.

[2] A felperes 2018. július 1. napjától 2021. július 31. napjáig terjedő időszakban rendszeresen a működési körzetén, a rendőrkapitányság illetékességi területén kívül látott el a beosztásához nem tartozó járőri, járőrvezetői, járőrparancsnoki és egyéb szolgálati feladatokat (pl: átkísérés, akciókban részvétel, sebességellenőrzés, rendezvénybiztosítás, mélységi migrációs ellenőrzés, határellenőrzés). Magyarországon 2020. március 11-től június 18-ig, majd 2020. november 4-től 2022. június 1-ig veszélyhelyzet volt érvényben. A felperes szolgálati panaszában – a beosztásához nem tartozó többletfeladatok ellátása miatt – 2018. július 1. és 2021. július 31. közötti időszakra az illetményalap 100%-ának megfelelő megbízási díj és késedelmi kamata megfizetését kérte, amelynek a előjáró nem adott helyt és azt elbírásra felterjesztette az alperes vezetőjéhez. Az alperes vezetője 2021. október 18. napján kiadmányozott 12000-101/302/1/2021. Szü. számú határozatával a szolgálati panaszt, mint megalapozatlant elutasította.

A kereset és a védírat

[3] A felperes keresetében a 2018. július 1-től 2021. július 31. napjáig terjedő időszakra 1.072.538 forint megbízási díj, valamint 2020. január 15. napjától számított törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest, perköltség megfizetése mellett. Keresete jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71.§ (1) bekezdés a) és c) pontját, valamint az (4) és (5) bekezdést jelölte meg. Azzal érvelt, hogy az alperes jogszerűtlenül járt el, mert rendszeresen a körzeti megbízotti beosztása ellátásán túl, abba nem tartozó feladatokat végeztetett vele a körzeti megbízotti működési körzetén, azaz illetékességi területén kívül, így járőri, járőrvezetői, járőrparancsnoki és egyéb szolgálati feladatokat (pl: átkísérés, akciókban részvétel, sebességellenőrzés, rendezvénybiztosítás, mélységi migrációs ellenőrzés, határellenőrzés), amelyért megbízási díjat nem kapott. Hivatkozott a Kúria Mfv.I.10.751/2016/4. számú ítéletére, miszerint a végzett többletfeladatok ellátásáért ellentételezést (megbízási díjat) kell fizetni. Hivatkozása szerint a keresetében megjelölt többletfeladatok nem tartoznak a körzeti megbízotti munkakörbe, ezek a KMB Szabályzat 2. pontjával ellentétesek. A KMB Szabályzat 21. pontja taxatíven meghatározza, hogy mely esetekben lehet a körzeti megbízottat a működési körzetéből eseti jelleggel meghatározott szolgálati feladatra elvonni, melybe a keresetben megjelölt többletfeladatok nem tartoznak bele. Hangsúlyozta, hogy bár a körzeti megbízott járőr vezetőjeként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen beosztható, de ennek is minimális feltétele az, hogy az az érintett működési körzetében és ne a rendőrkapitányság teljes területén, több más településen történjen. A KMB Szabályzat 25. és 26. pontjára hivatkozással kiemelte, hogy a körzeti megbízott mely szolgálatokba, feladatellátásokra nem osztható be, illetve hogy a csapatszolgálatba beosztása is csak ideiglenes lehet, ehhez képest a tárgyi időszakban havonta egyes munkanapjain a körzeti megbízotti feladatai ellátása helyett a szolgálat kezdetén az eligazításokon járőri és egyéb, a körzeti megbízott által nem is végezhető napi szolgálatokra kötelezték, amely feladatok nem tartoznak munkakörébe, sőt részére kifejezetten tiltottak, és a működési körzetén kívül, a rendőrkapitányság valamennyi működési körzetében, több településen ellátandó munkavégzést eredményeztek. Hangsúlyozta, hogy a kifogásolt szolgálatok során nem a KMB Szabályzat szerinti körzeti megbízotti feladatokat látta el, hanem alapvetően a Járőr és

Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III.24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőr Szabályzat) szerinti járőrfeladatokat. Hivatkozott arra, hogy a hatályos állománytáblázat alapján az alperesi rendőrkapitányság jelentős járőrhiánnyal küzd, ezért ebből is megállapítható, hogy a járőri feladatok ellátását az alperes a körzeti megbízotti állománnyal végzi. Keresete összegszerűsége körében hivatkozott a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatalos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI.16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr1.) 10.§ (2) bekezdésére, továbbá a belügyminiszter felügyelete, irányítása alá tartozó egyes fegyveres szervekkel hivatásos szolgálati viszonyban állók szolgálati viszonyáról és a személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI.16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr2.) 35.§ (6) bekezdésére. A megbízási díj igényelt havi mértékét az illetményalap 75%-ában vagyis havi 28.987,50 forintban határozta meg, figyelemmel a jelentős többletfeladatokra.

[4] Az alperes a védiratában a kereset elutasítását és felperes perköltségben marasztalását kérte. Összegező álláspontja szerint a járőr, járőrvezetői és egyéb szolgálati feladatok beilleszthetők a körzeti megbízotti beosztást ellátók feladatrendszerébe, így azok kifejtése nem jár többlettevékenységgel, nem generál többletfeladatokat, így nem adhat alapot megbízási díj megállapítására.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletében 1.072.538 forint megbízási díj, valamint annak 2020. január 15. napjától a kifizetés napjáig járó, középátlagosan számított késedelmi kamata, valamint perköltség megfizetésére kötelezte az alperest. Döntését a Hszt. a 71.§ (1)-(6) bekezdéseire, a Hszt. 2.§ 25. pontjára, a belügyminiszter irányítása alatt álló, a rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI.16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr3.) 2. számú mellékletére, a KMB Szabályzat 2., 3. d), 15., 20., 21., 22., 24., 25. és 37. pontjaira, a Járőr Szabályzat 4., 5., 10., 60., 61. pontjaira alapította.

[6] Abból indult ki, hogy az alperes a felperes tevékenységkimutatásában megjelölt feladatok ellátását nem vitatta. Hangsúlyozta, hogy a munkáltató utasításai a munkakör kereteit nem léphetik túl; a körzeti megbízotti szabályzat egyértelműen, kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, a munkáltatónak ehhez kell igazodnia a munkaköri leírás elkészítésekor, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők. A végzett többletfeladatok ellátásáért ellentételezést (megbízási díj) kell fizetni (Kúria Mfv.I.10.751/2016/4.).

[7] Rámutatott arra, hogy a KMB Szabályzat, valamint a Járőr Szabályzat rendelkezései alapján a körzeti megbízotti és a járőr feladatok ellátása egymástól elválik. A körzeti megbízott a rá vonatkozó utasításban szereplő feladatait jellemzően nem meghatározott útvonal alapján látja el, azonban a járőrszolgálatot kizárólag a Járőr Szabályzat 61. pontja szerinti járőr útíránytervnek megfelelően a Tevékenység-irányítási Központ (TIK) ügyeletes irányítása alatt lehet és kell ellátni. A Kúria több hasonló ügyben hozott ítélete alapján rögzítette, hogy a körzeti megbízott beosztása nem foglalja magába a járőri beosztást; ha a hivatásos állomány tagja hosszabb időn át a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (BH2018.346.). Kiemelte, hogy a két beosztás közötti különbséget a Szolgálati Szabályzat [Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló

30/2011. (IX. 22.) BM rendelet] rendelkezései is alátámasztják. A KMB Szabályzat 24. pontja nem teszi a körzeti megbízott feladatává a járőrszolgálat ellátását, hiszen az csak annak a lehetőségét teremti meg, hogy a körzeti megbízott – alapvetően a működési körzetében – járőr vezetőjeként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen beosztható legyen (Kúria Kf.III.45.090/2021/4.). Megállapítása szerint a felperesnek nem eseti rendszerességgel, hanem munkaidejének túlnyomó részében járőrfeladatokat kellett végrehajtania, amelyek jellemzően a működési körzeten kívül estek, ami a beosztásától eltérő többletfeladat ellátást jelentett. Külön kiemelte, hogy a felperes a pertárgyi időszakban alperes által sem vitatottan átkísérési feladatokat is ellátott, amely feladatok a kíséreeőri beosztás feladatai közé tartoznak, ezért az többletfeladat és a KMB szabályzat 25. pont a) alpontja szerint a körzeti megbízottak részére tiltott. A határrendészeti feladatellátás szintén nem felel meg a KMB Szabályzat 57. pontjában foglalt esetnek.

[8] Nem fogadta el az alperesnek a különleges jogrendre (veszélyhelyzetre) történő hivatkozását, figyelemmel arra, hogy a pertárgyi időszak elején (2018. júliusától) veszélyhelyzet még nem állt fenn, másrészt a felperes körzeti megbízotti beosztásától eltérő feladatok ellátására történő utasítására nem csupán eseti jelleggel került sor.

[9] Rámutatott arra, hogy a Hszt. nem írja elő, hogy megbízási díj csak akkor jár, ha a hivatásos állomány tagja a saját beosztásánál magasabb beosztású vagy magasabb felelősséggel járó beosztásba tartozó feladatot lát el. Álláspontja szerint a többletfeladat fogalma nem fedi le a többletfelelősség fogalomkörét.

[10] Megállapította, hogy a megjelölt feladatellátások a felperes szolgálati beosztásához nem tartozó, a Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontja alapján megbízási díjat megalapozó többletfeladatoknak minősülnek. Miután az alperes a kereseti kérelem 75%-os, mértékkel számított összegszerűségét nem vitatta, így a keresettel egyező megbízási díj megfizetésére kötelezte az alperest. Figyelemmel volt arra is, hogy felperes folyamatosan, munkaideje túlnyomó részében a saját beosztásához nem tartozó többletmunkát látott el, ezen túlmenően jogszabály által tilalmazott feladatokat is végzett.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[11] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte, figyelemmel a Hszt. 71.§ (5) bekezdésének a megsértésére. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítéletében helytelen következtetésekre jutott. Érvelése szerint a felperes hivatásos szolgálati jogviszony, mint különleges közszolgálati jogviszony létesítésével önként vállalta, hogy rá is vonatkozik a Hszt. 13.§ (1)-(2) bekezdése, ezáltal köteles mindazon feladatot ellátni, melyeket számára jogszerűen előírnak, meghatároznak.

[12] Megismételte, hogy a felperes azokon a napokon, amikor utasításra járőri vagy egyéb más feladatokat látott el, abban az időtartamban nem végezte a körzeti megbízotti feladatait, ami nem jelentett többletfeladatot számára. Emiatt helytelennek tartotta az elsőfokú ítélet azon megállapítását, hogy a felperes a megbízást eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végezte [Hszt. 71.§ (5) bekezdés], egy időben ugyanis nem tudott járőrszolgálatot is ellátni és körzeti megbízottként is tevékenykedni.

Előadta, hogy az esetleges járőrhiány a perben nem releváns.

[13] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és másodfokú perköltsége (30.000 forint) megállapítását kérte az elsőfokú döntés helyes ténybeli

és jogi indokaira figyelemmel. Kiemelte, hogy alperes kizárólag anyagi jogszabálysértést jelölt meg, így az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás és bizonyítékértékelés mellett vizsgálható a fellebbezése. Az azonos tényállás mellett és azonos jogszabályi környezetben hozott Kúriai, Fővárosi Ítéltáblai és egyéb törvényszéki döntésekre hivatkozott.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[14] Az alperes fellebbezése – az alábbiak szerint – nem alapos.

[15] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül, az ügyet tárgyaláson kívül elbírálv. Ennek során az elsőfokú bíróság érdemi döntésével és annak jogi indokolásával egyetértett, – a helytálló indokok megismétlése nélkül – a fellebbezésben foglaltakra tekintettel a következőket emeli ki.

[16] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást és az alkalmazott jogszabályokat nem vitatta, csupán azok helytelen értelmezését és ebből eredő téves következtetését állította, ezért a Fővárosi Ítéltábla a megállapított tényállást vette alapul az elsőfokú ítélet felülbírálata során. Az alperes nem vonta kétségbe azt a tényt, hogy felperes a peresített időszakban járőri és egyéb más feladatokat is ellátott, kizárólag a feladatok ellátásának többletfeladatkénti értékelését kifogásolta, amit arra alapított, hogy a felperes egyszerre, egy időben nem tudott járőrszolgálatot is ellátni és körzeti megbízottként is tevékenykedni, ezért nem helytálló azon megállapítás, miszerint a felperes a megbízást eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végezte. A peradatok szerint az alperes nem vitatta, hogy a felperes körzeti megbízotti működési körzetén kívül járőrfeladatokat, valamint egyéb beosztásához nem tartozó feladatokat rendszeresen ellátott. Álláspontja szerint azonban ezeknek a feladatoknak a teljesítése nem a Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontja szerint a szolgálati beosztáshoz nem tartozó feladatkör, illetve nem többletfeladat ellátás, – mivel azok ellátása során eredeti beosztásából fakadó kötelezettségeit nem látta el egyidejűleg – ezért megbízási díj részére nem jár. A Hszt. 71.§ (1) bekezdésének c) pontja szerint nem vitásan a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen utasíthatta a felperest olyan feladatok elvégzésére, melyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak és ahhoz igazodtak. Ugyanakkor hangsúlyozandó: az alperesnek az a joga, hogy a felperest a körzeti megbízotti beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett ellenszolgáltatásra való jogosultságát. Ha a felperes a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult [Hszt. 71.§ (5) bekezdés]. A perben nem volt vitatott, hogy a felperest nem mentesítették eredeti beosztásából eredő feladatai ellátása alól, a keresettel érintett időszakban a felperes beosztásához tartozó feladatok ellátása mellett, az alperes utasítása szerint egyes napokon a beosztásához nem tartozó feladatokat látott el többletfeladatként, ezért az elsőfokú bíróság helyesen a Hszt. 71.§ (5) bekezdése fennállását állapította meg.

[17] Mint ahogyan azt a másodfokú bíróság és a Kúria is számos határozatában leszőgezte, az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti, a munkaköri feladatok meghatározása azonban a munkáltató részéről nem lehet önkényes. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával az állománytáblában rendszeresített beosztás (a munkakör) keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. Az alperesnél a felperes körzeti megbízott beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör). A munkáltató egyoldalú utasítási jogával a kinevezés szerinti beosztás (munkakör) keretein belül határozhatja meg a munkaköri leírásban a felperes által ténylegesen ellátandó feladatokat. A következőket bírői gyakorlat szerint „[a] munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, ezért ezen elvi alapról eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását” (Kúria Mfv.I.10.751/2016/4., Kf.VII.39.523/2021/4.). Mindezek alapján helytállóan hivatkozott a felperes arra, hogy az alperes csak a kinevezés szerinti munkakörön belül határozhatja meg szabadon a munkaköri leírásban nevesített feladatokat, a munkaköri leírásba más munkakörbe tartozó feladatokat jogszerűen nem építhet be. A Kúria korábbi határozataiban (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3., Kf.VII.45.155/2021/6.) kimondta, hogy a Hszt. 71.§ (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el többletfeladatként. A megbízási díjra jogosultság tekintetében nem annak van jelentősége, hogy a felperes elméleti felkészültsége, valamint szakmai ismeretei és tapasztalatai őt ténylegesen alkalmassá tették-e ezen, a kapitányságvezető utasításából fakadó feladatok ellátására, illetve az általa ténylegesen végrehajtott feladatok többletmegterhelést jelentettek-e a számára, vagy aránytalan sérelmet okoztak-e, hanem kizárólag az bír relevanciával, hogy az elvégzett feladatok a körzeti megbízotti beosztásához tartoztak-e. Amennyiben a rendszeres tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az többletfeladatnak minősül, és megbízási díj iránti igényt alapoz meg.

[18] Az elsőfokú bíróság – a KMB szabályzat és a Járőr Szabályzat, valamint a BMr2. rendelkezéseire figyelemmel – okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a körzeti megbízott és a járőr (járőrvezető, járőrparancsnok) különböző beosztásoknak tekintendők, melyek egymástól eltérően meghatározott munkaköri feladatait külön-külön utasítások foglalják össze. A két szabályzat között nincs jogi kapcsolat, a KMB szabályzat nem utal vissza a Járőrszabályzat tartalmára, azaz a körzeti megbízotti beosztás keretein belül nem rögzít járőrfeladatot. A két beosztás elsőfokú bíróság által elvégzett helyes értelmezése és elhatárolása figyelembevételével az is megállapítható, hogy azok tartalma és célja eltér egymástól. A felperes által végzett járőrszolgálati feladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok, nem tartoztak a felperes kinevezése szerinti beosztásához. Mindezeket az alperes Hszt. 13.§ (1) és (2) bekezdésére való hivatkozása nem cáfolta. A felperes és az alperes között fennálló hivatásos szolgálati jogviszonyban a felperes önkéntes vállalása nem azonos a többletfeladatokért járó ellentételezés lemondásáról. A felperes a szolgálati jogviszonyból eredő kötelezettségének eleget tett, amikor az alperes utasítását teljesítette és a peresített időszakban a munkaidejének jelentős részében beosztásához nem tartozó feladatokat a működési körzetén kívül is teljesítette, a többletfeladatok ellátása pedig megbízási díjra jogosította.

[19] Az alperes fellebbezésében nem vitatta az elsőfokú bíróság különleges jogrendi időszakkal összefüggő jogszabály-értelmezését, a marasztalási összeg mértékét, és az általa megállapított összecszerűségekre vonatkozó mérlegelési tevékenységét, így azokat az ítéltábla sem érintette, ebben a körben vizsgálódnia nem kellett. A másodfokú bíróság utal arra, hogy a Kúria a Kf.III.39.765/2021/5., a Kf.III.45.113/2022/4. számú határozataiban állást foglalt abban a kérdésben, hogy ha a fellebbező fél ténylegesen a megállapított tényállásból levont jogi következtetést vitatja, azonban anyagi jogszabálysértést nem jelöl meg, a fellebbezés nem vezethet eredményre. A Kf.III.45.193/2021/4. számú ítéletében azt is kimondta, hogy amennyiben a fellebbezés nem jelöli meg anyagi jogi jogszabálysértésként a Hszt. 71.§ (1) bekezdését, úgy a másodfokú eljárásnak nem lehet tárgya annak vizsgálata, hogy megvalósult-e a jogszabályi rendelkezés szerinti többlétszolgálat.

[20] A Fővárosi Ítéltábla a fentiekben kifejtettekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109.§ (1) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta.

[21] A másodfokú bíróság a Kp. 99.§ (3) bekezdése és 35.§ (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére. A másodfokú perköltség mértékét a Pp. 81.§ (1)-(2) bekezdéseire, 82.§ (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4.§ (1) bekezdésére és 3.§ (5)-(6) bekezdésére figyelemmel állapította meg, a felperes által felszámított összegtől eltérően, a pertárgyérték közel 2,5 %-ában.

[22] Az alperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5.§ (1) bekezdés c) pontja alapján teljes személyes illetékmentesség illeti meg, ezért az Itv. 39.§ (1) bekezdése szerinti illetékalap után az Itv. 46.§ (1) bekezdésébe szerint számított 85.803 forint fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 99.§ (3) bekezdése és 35.§ (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95.§ (1) bekezdés c) pontja, és a Pp. 102.§ (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[23] Az alperes névváltozása az Alaptörvény 2023. január 1. napjával hatályba lépett tizenegyedik módosítás F) cikk (2) bekezdésén és a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 4/A. § (1) bekezdésén alapul.

[24] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99.§ (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2023. február 15.

dr. Robotka Imre s. k.	dr. Stumpf-Rádai Ágota s.k.	dr. Drávecz Margit Gyöngyvér s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró